

MIÉRT SÓS A TENGERVÍZ? JAPÁN NÉPMESE

Élt réges-régen, ősidőkben két testvér. Az idősebbik nagyon gazdag volt, a fiatalabbik meg szegény.

Éppen az újesztendő közelgett, s a fiatalabbiknak egy marék rizse sem volt az ünnepre: elment hát a bátyjához, hogy egy mérő rizst kérjen kölcsön tőle, de nem kapott. Éppen hazafelé igyekezett a hegyi ösvényen, amikor egy fehér szakállú aggastyánnal találkozott. Az aggastyán megkérdezte tőle, merre tart, erre ő elpanaszolta szegénységét is. Erre az öreg egy kis árpacipót vett elő, és így szólt:

-Neked adom ezt a kis cipőcskát, talán hasznát veheted. Menj el a kis templom ligetébe, a templomocska mögött találsz egy barlangot. Törpék laknak benne. Ezek majd elkérik tőled a cipót, te csak add oda nekik, de se pénzt, se aranyat el ne fogadj érte, mondd csak, hogy a kőmalmocskát kéred érte cserében.

Minden úgy történt, ahogy a fehér szakállú aggastyán mondta. Mikor a törpék a malmocskát átadták a szegény embernek, így szóltak:

- Ez a kézimalmocska a legnagyobb kincsünk, de szívesen odaadjuk az árpacipóért. Ha jobbra forogtad, minden kívánságodat teljesíti, ha balra forogtad, abbahagyja az adományok előteremtését. A szegény ember hazavitte a malmocskát, otthon leült a gyékényszőnyegre, háromszor megforgatta a malmot jobbra, és így szólt:

- Rizst! Rizst! Rizst kívánok! És a malmocskából nagy bőséggel kezdett ömleni a rizs. Akkor aztán balra forgatva megállította, majd újra jobbra forgatta, s kért húst, halat és mindent-mindent, amire csak szüksége volt.

Másnap megtanácskozta a feleségével, hogy rozoga kunyhójuk helyett új házat kérnek a malmocskától, és hogy remek új lakásukban lakomát rendeznek, meghívják rokonaikat, barátait. Úgy is történt. Eljött a lakomára a gazdag testvér is, és nagyon csodálkozott a hirtelen támadt bőségen.

EI is határozta, hogy kipuhatolja öccse meggazdagodásának okát. Mikor a lakomának vége volt, a gazda minden vendégnek egy-egy finom süteményt akart adni ajándékkul, ezért félrevonult a sarokba, a malmocskához. A bátyja utána lopakodott, megfigyelte, hogyan forgatja meg, és kihallgatta, amikor így szólt:

- Süteményt! Süteményt! Süteményt kívánok! Így aztán megtudta a titkot. Éjszaka belopakodott az öccse házába, ellopta a malmocskát, és a süteményből is jól felpakolt. Zsákmányával a tengerpartra futott, csónakot kerített, kivezett a tengerre,

mert valami lakatlan szigeten szeretett volna megtelepedni kincsével, hogy élete végéig minden jóban dúskálhasson, és senkivel se kelljen megosztani gazdagságát.

Amint a tengeren evezett, egyszerre erős éhséget érzett, jó sokat megevett hát a süteményből. De a sok édes után valami sót kívánt, elővette a malmot, megforgatta jobbra, és így szólt:

- Sót! Sót! Sót kívánok! Ömleni is kezdett a só, annyira, hogy hamarosan színültig telt vele a csónak. A kapzsi testvér nem tudta, hogy a malmocskát balra kell forgatnia, ha azt akarja, hogy megszűnjön az áldás. Végül is a csónak elsüllyedt emberestül, malmostul. A kézimalmocska lemerült a tengerfenékre, s mivel azóta sem forgatta meg senki balra, ma is egyre ontja, ontja a sót a tenger vizébe.

Forrás: <http://mokazo.blogspot.com/2016/06/vizzel-kapcsolatos-mesek.html>